

ZOETE DROMEN

GEORGINA BROWN

Zoete dromen

the house of books

*Dit boek gaat over seksuele fantasieën.
Beoefen in het werkelijke leven altijd veilige seks.*

Oorspronkelijke titel

The Stallion

Uitgave

Black Lace, Thames Wharf Studios, Londen

Copyright © 2001 by Georgina Brown

Copyright voor het Nederlandse taalgebied © 2003 by The House of Books,
Vianen/Antwerpen

Vertaling

Linda Bansuri

Omslagontwerp

Studio Jan de Boer BNO, Amsterdam

Omslagdia

Thomas Schweizer/Corbis

All rights reserved.

Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978-90-443-3776-1

D/2003/8899/148

NUR 350

Hoofdstuk 1

Wat Ariadne tegen Penny zei kwam neer op een uitdaging die ze wel moest aannemen.

‘Je zult zien dat hij je steunt,’ zei Ariadne, die haar haren schudde terwijl ze haar borst vastgreep. Van daar liet ze haar hand omlaag glijden over haar smalle taille en haar ronde heup. Haar lichaam bewoog tegen die strelende hand aan en genoot alsof het iemand anders’ hand was. Dat was een verleidelijk gebaar, uitnodigend en toch bevredigend. ‘Maar toch krijg je hem niet,’ zei ze, haast als commentaar achteraf.

Ariadnes ogen leken de hare te ontwijken, en even dacht Penny wat onoprechtheid te bespeuren in plaats van teleurstelling. Ariadne had er de pest aan, afgewezen te worden...

Penny streek door haar donkere, glanzende haren die pasten bij haar roomkleurige huid. Ze vroeg zich af waaraan ze begonnen was door het contract met Alistair Beaumont te tekenen. Makkelijk zat: springconcoursen rijden is duur. Iedereen had tegenwoordig een rijke sponsor en hij deed een aanbod dat ze niet kon weigeren. Trouwens, Beaumont was een klassiek, mannelijk toonbeeld van schoonheid, mede door zijn zijden overhemden en maatkostuums.

Natuurlijk was er nog ook nog Mark, met wie ze samenwoonde. Toen ze nog hevig verliefd waren dacht ze dat ze voorgoed bij hem zou blijven, dus kwam ze in een sleur terecht, tot het opeens tot haar doordrong hoe bekrompen ze bezig was. Toen wilde ze plotseling iets anders.

Ariadne had geholpen Beaumont over te halen, waar Penny dankbaar voor was. Die weddenschap gaf de zaak een

extra dimensie, naast de gewone sponsoring van haar springconcoursen.

Penny kende Ariadne van jongs af aan en had haar ooit betrappt toen ze haar broer afzoog terwijl haar andere broer zijn onvolgroeide, maar stijve pik van achteren in haar goudharige spleet duwde. Ze kenden elkaar goed, maar Ariadne hield Penny steeds voor dat ze zichzelf onvoldoende kende; ze zei dat er méér was.

Penny negeerde het. Ze was knap, succesvol (totnogtoe) en werd nu door Alistair Beaumont gesteund; de weddenschap met Ariadne intrigeerde haar. Uiteindelijk zou de zwarte hengst van haar zijn en Ariadne zou het dier niet missen. Ariadne had van alles, eigenlijk steeds meer sinds ze bij de stal van Beaumont was weggegaan. Zo had Penny ook zijn steun gekregen, dat had Ariadne geregeld.

Ariadnes borsten zaten hoog, ze had lange benen en blond haar. Penny was niet jaloers, vond haar knap, wist dat ze veel eiste en bijzonder dol was op mannen. Penny veroordeelde haar niet want zelf was ze ook gek op mannen.

‘Dat is dus de weddenschap: als je overweg kunt met Alistair, is Daedalus voor jou – de ene hengst is de andere waard. Zo niet, dan zijn jouw paarden van mij.’ Penny stemde toe. Dat Alistair niet toegaf aan de verleiding die Ariadne hem bood intrigeerde haar; volgens haar vriendin was hij een voyeur die liever naar anderen keek. Dat maakte haar vastbesloten om haar doel te bereiken.

Het was lastig voor springruiters om sponsors te vinden, dus als iemand als Beaumont een aanbod deed, kon je maar beter opletten. Paarden waren duur in onderhoud, inschrijfgelden werden steeds hoger, dus elke springruiter werd wel gesponsord door een kleiner of groter bedrijf.

Zodra ze Beaumont zag, vond ze hem meteen knap. Rijke, machtige mannen hebben iets extra aantrekkelijks. Hij genoot van zijn rijkdom, bewoog zich soepel en zijn ogen dansten over haar lichaam als kleine vlammetjes. Ze werd er als een mot door aangetrokken. Onder de blauwe Armani-sweater, een rijbroek en hoge leren laarzen dacht ze een hard en welgevormd lijf te bespeuren.

Ariadne had een seizoen voor hem gereden; ze vertelde niet waarom het slechts één seizoen was. Penny concludeerde dat ze vertrok omdat ze hem niet had kunnen verleiden. Ariadne kon er niet tegen als ze een man niet kreeg.

‘Iedereen werkt keihard, wij rijden als gekken, maar hij niet,’ zei Ariadne wat pruilend. ‘Hij staat te kijken wat je doet en kleedt je uit met zijn ogen.’ Ze sloot haar ogen, zwoel als altijd, en boog zich naar Penny. ‘Hij kijkt hoe de anderen het doen, zo’n man is het. Daar verander je niets aan.’ Ze glimlachte katachtig.

En daar genoot jij van, dacht Penny toen ze Ariadnes warme adem in haar nek voelde. ‘Een voyeur dus? Bedoel je dat?’

Ariadne schudde haar haren en knikte.

‘Dus de weddenschap gaat door? Geen spijt?’ vroeg Ariadne met een ondeugende blik. ‘Je hebt mijn nieuwe hengst gezien. Voor jou, als je Beaumont verleidt.’

Penny keek haar vriendin aan. ‘Geen spijt,’ zei ze ten slotte.

Geen spijt, dacht ze. Ze had toen geen spijt, en nu ook niet. Haar gesprek met Beaumont was heel gewoon begonnen: opnemen van persoonsgegevens, CV en dergelijke. Toen vroeg hij hoeveel ze om zijn steun gaf, wat ze zou doen om die te krijgen.

‘Alles,’ had ze gezegd.

Hij had haar eraan gehouden en nu droeg ze alleen schoenen, bruine panty’s en een jarretel, gelukkig met daaroverheen een kasjmieren jas. Alistair Beaumont liep naast haar.

‘Hoe vind je dit?’ vroeg hij met zijn sensuele, wat hese stem. Hij bleef kijken naar de mensen om hen heen die winkelden of gingen lunchen. Penny zweeg. Wat hier gebeurde was alleen voor haarzelf om te genieten. Ze wilde graag kreunen van opwindning, maar dat kon niet. Dit was openbaar terrein, en hoewel de gedachte om het en public te doen haar opwond, hield ze het genot voor zichzelf. Haar huid tintelde, haar ogen fonkelden. Haar kut werd gekweld door verlangen en ze was dankbaar voor het beetje wind dat de ergste hitte wat kon koelen – maar niet te veel.

‘Hoezo?’ Haar stem was uitdagend maar zacht, even zacht als de voering van de jas op haar naakte lijf die haar zintuigen plaagde.

‘Ik bedoel wat ik zeg. Beschrijf wat je voelt.’ Hij sprak zachtjes en keek nog steeds niet naar haar. ‘Vooruit,’ zei hij.

‘Ik denk even na,’ zei ze. Ze wilde de tijd ervoor nemen en genieten van wat haar overkwam, ook al was het zijn idee geweest.

Ze haalde diep adem en concentreerde zich op wat ze voelde. Niet alleen haar naaktheid onder de jas, dat leek meer op een toef room op je gebak – versiering, meer niet. Maar er was iets onverwachts dat leek op niets dat ze ooit gedaan had. Ze besepte dat Alistair met zijn sterke persoonlijkheid naast haar liep, bewonderd door de secretaresses die wat gingen eten.

Ook Ariadne bewonderde hem. Ze wilde hem hebben, maar dat was, zoals ze had gezegd, mislukt. Hoe zou zij slagen waar Ariadne had gefaald?

‘Ik heb nog steeds geen antwoord.’

‘Erotiek.’ Dat kwam als eerste in haar op. Hoe kon ze haar gevoel anders beschrijven? Door die heerlijke rillingen van opwindning en sensueel genot werden haar tepels groter, hard en pijnlijk verlangend naar een streling. Er lekte vocht van haar warme schaamlippen tussen haar zijdezachte dijen. ‘Het is heel erotisch. Opwindend.’

Ze zei het met nadruk. Het ging niet alleen meer om het sponsoren, maar ze had een weddenschap lopen en nu kon ze daar iets aan doen. Dus hij hield van kijken? Er was vast iets waar ze hem naar kon laten kijken dat hem zo opwond dat hij haar wel moest nemen, moest toegeven aan zijn eigen verlangen, zijn pik diep in haar uitnodigende spleet stoten.

Haar heupen wiegden onder haar jas toen ze probeerde alle opwindning die de jas haar kon geven, eruit te halen. Ze trilde, en als een golf werden al haar remmingen weggespoeld om ruimte te maken voor allerlei gevoelens, geheime verlangens en fantasieën die ze vroeger, vanwege iets dat ze feminisme noemde, had weggestopt. Dat was niet eerlijk: wat ze voelde was van haar alleen, en wat deze man ook kreeg, zijzelf kreeg meer.

‘Dat is geen goede beschrijving,’ zei hij. ‘Beschrijf het nu eens gewoon.’

Zijn stem klonk eisend. Ze merkte dat hij haar intieme gevoelens wilde horen, via haar stem opgewonden wilde worden. Maar dit was niet zijn feestje, het was voor haar. Dat wist ze door haar nieuwe gevoel, en die nieuwe verlangens zouden het bewijzen.

Ze schudde haar hoofd en keek hem zijdelings aan, met wimpers die even haar roomkleurige wangen aanraakten. Haar donkerroze lippen glimlachten.

Onder de ondoordringbare barrière van haar jas werden haar tepels stijf, gestreeld door de koele zijden voering; haar billen trilden alsof ze werden gestreeld door een onzichtbare minnaar. Haar huid tintelde. Haar zenuwen waren gevoelig, elektrisch geladen. Ze stak haar handen diep in de zakken en trok haar kin terug in haar kraag.

‘Het is erg lastig... om het hier te doen.’ Ze bevochtigde haar lippen en keek de menigte in. De mensen die naar haar keken zagen alleen dat ze knap was – donker haar, donkerblauwe ogen – ze zagen verder niets van haar lijf onder die jas. Misschien stelden ze zich een vlakke buik voor, zijdezachte dijën en haar plukje schaamhaar waarachter een grote behoefte aan bevrediging schuilging.

Ze droeg chocoladebruine kousen die afstaken tegen haar blanke huid. Har kuiten waren strak, haar enkels slank boven de bandjes van haar hoge hakjes. Ze was welgevormd en sexy en genoot van elke seconde. Ze voelde bij elke stap de jarretel en de kousen tegen haar benen glijden en besepte dat ze extra kwetsbaar was, met haar naakte kut, en ze genoot ervan. Alleen haar jas voorkwam een schandaal.

‘Niemand kan het zien,’ zei hij opeens, haar gedachten lezend. ‘Alleen jij en ik weten hoe je er onder die jas uitziet, maar alleen jij weet hoe dat voelt. Beschrijf het dus voor me, ik wil dat met je delen.’

Zijn zucht drong tot haar gedachten door. Ze likte haar lippen en wierp hem een zijdelingse blik toe. Ze bestudeerde de afgetekende, donkere wenkbrauwen, de zwarte haardos. Hij was knap, dat moest ze toegeven. Maar ook afstandelijk; hij keek voor zich.

‘Ik wil exact weten wat je voelt,’ zei hij, nogal ongeduldig.

Ongeduld – tja, dat was te verwachten, dacht ze. Beaumont was iemand met geld en invloed, die orders gaf en gewend was dat anderen die meteen uitvoerden.

Ze koos haar woorden zorgvuldig, er hing veel van af. Ze haalde diep adem en zei, terwijl de koele lucht over haar huid streek: ‘Hmmm, die zijde voelt heel koel aan, erg glad. Het glijdt over mijn tepels, die zijn groter geworden. Stijf, haast pijnlijk. Koele lucht tussen mijn benen, door mijn schaamhaar.’

Het lijkt wel een gedicht, dacht ze, het klinkt dichterlijk. Dat wond haar op en amuseerde haar. Grappig dat mijn kut nog zo heet is – nat en verlangend, hoe koel de lucht ook is. Haar stem was zacht en hees, ze werd er zelf opgewonden van. In haar lijf voelde ze hoe de knop van verlangen zichzelf liet gelden, haar gedachten hadden er direct invloed op. Ze keek vluchtig naar voorbijgangers en zei: ‘Wat zouden ze denken als ze het wisten, alles konden zien?’

Ze keek naar de man die haar geld, een geweldige seksuele ervaring en ook nog een mooie dekhengst kon bezorgen en hoopte dat hij vandaag zijn woord gestand zou doen.

‘Ze zien en horen niets, ga verder!’

Ze beseftte dat ze nu moest zeggen wat hij wilde horen, en dat wond haar nog meer op. ‘Het is opwindend, alsof ze in mijn macht zijn. Ik doe dit ondanks alle taboes en verboden. Ik weersta hen en doe dit.’

Ze zei maar niet dat hij ook een van hen was. Misschien dacht hij wel dat hij de macht had, alsof ze het voor hem deed, maar dat was niet zo. Zou dit genoeg zijn om hem te veroveren? dacht ze. Had Ariadne dit geweigerd, wel een seizoen sponsoring losgepeuterd, maar hemzelf niet? Dat kon niet, Ariadne zou vast niet geweigerd hebben. Er moest meer zijn.

Hij schraapte zijn keel, keerde zich naar haar en glimlachte. ‘Mooi dat te horen, liefje, heel mooi. Wellicht ben jij degene naar wie ik zoek.’ Hij sloeg zijn arm om haar rug en leidde haar naar de bank, wat gewoon was. Alle mensen deden dat dagelijks. Maar niet zo gekleed, met een letterlijke dekman-tel.

‘Hoe anders voel je je nu?’

De zijden voering gleed nu vaster over haar huid door de druk van zijn arm. Ze kneep haar perzikvormige billen tegen elkaar. Het was lastig niet toe te geven aan de drang om ze naar voren te drukken. Haar benen, haar geheime lippen gingen wat uiteen toen ze grotere stappen nam bij de twee treden voor het bankgebouw. Nu zouden haar liefdessappen gaan vloeien, en dan...

Hij herhaalde de vraag.

Ze haalde adem en zei hees en zuchtend: ‘Vol verlangen.’ Dat was eerlijk en alleen voor zijn oren bedoeld. Ze zag zijn glimlach en lachte terug. Ze wist meteen dat hij haar dit seizoen zou sponsoren voor het springen en alles wat eraan vast zat.

Ze keek met glanzende ogen en bonkend hart hoe hij langs de rij wachtende mensen in de bank liep. Voor zijn leeftijd was Alistair Beaumont knap. Hij was eind veertig, had slechts enkele grijze haren en een duidelijke spleet in zijn krachtige kin. Hij was goed gebouwd – niet zoals een atleet of kracht-sporter, maar een compacte, vaste bouw die aanleiding gaf tot zelfvertrouwen. Erg lang was hij niet, maar qua macht stak hij met kop en schouders boven alle anderen uit. Zijn kleren gaven dat al aan, die waren beschaafd modieus, waardoor hij er net zo rijk uitzag als hij was. Voor hem geen rij; er waren zat mensen die vlogen op zijn bevelen en afhankelijk waren van zijn goede wil.

Maar vandaag was Alistair George Beaumont iets anders van plan, hij had haar getest – door haar te vragen wat het haar waard was, en dat vervolgens te controleren, na te gaan of ze inderdaad *alles* zou doen.

Ze woonde alweer een tijdje samen met Mark, die ervan baalde dat ze naar Beaumont ging. Ze hadden ruzie gekregen en ten slotte zei ze hem dat ze bij hem weg zou gaan; dat had hij geaccepteerd.

In een moment van zelfbesef duwde ze haar dansende haren – tussen bruin en zwart in – naar achteren. Haar handen voelden koud aan, zelfs al had ze die in haar zakken gehad. Ze bekeek haar lange vingers: fijn, slank maar sterk in

een rijhandschoen. Maar ook o zo geoefend in het strelen van spieren van een verlangende minnaar – een hand om te regeren over zowel paarden als geliefden.

Haar blauwe ogen glansden toen ze dacht aan een pik die ze pas nog gestreeld had. Mark zat bij haar eigen stal, in afwachting van wat ze bereikte. Wie weet zou hij boos zijn. Hij wist dat hij haar zou verliezen, als het zou lukken. Ze had met Mark een fijne tijd gehad, maar dat was nu in principe voorbij. Ze zou zijn stevige pik missen die bewoog als ze zacht in zijn kloten kneep. Maar ja, ze moest verder, ze was nog steeds op zoek naar iets in haar leven.

‘Je bent onverbeterlijk, het is nooit genoeg,’ had hij gezegd. Klopte dat? Niet met de heftige gevoelens die ze nu had, al begreep ze niet alles. Maar na vandaag zou ze nooit meer dezelfde zijn.

Terwijl ze wachtte tot Beaumont terugkwam ging Penny even wat anders staan. Het sap droop als pareltjes uit haar donkere schaamhaar en vaag voelde ze het als kwikdruppels langs haar dijen omlaag gaan. Opeens wenste ze dat een hete tong het op zou likken, helemaal naar die gapende opening bovenaan. En daar zou die tong naar binnen gaan, slaafs langs haar zijdegladde roze vulva likken alvorens in het gat te duiken, voordat daar iets belangrijkers in gestoten werd.

Ze genoot van haar gedachten en draaide zich op een hak om waarbij haar dij tegen haar schaamhaar drukte. Een bankbediende bekeek haar van achter een glazen ruit waar WISELKANTOOR op stond. Ze glimlachte naar hem; hij bloosde.

‘Alles in orde,’ zei Alistair ten slotte, en stopte zijn bankboekje in de binnenzak van zijn mooie colbert. Hij glimlachte, zij lachte terug. Voor de omstanders leek het een gewoon sociaal gebaar. Voor haar betekende het meer – instinctief wist ze dat ze geslaagd was. Hij zou haar oprecht steunen en ze werd opgewonden bij de gedachte aan wat ging komen.

Samen alleen, in zijn kantoor met hoge ramen en een dik tapijt, was hij plotseling geremd. Het leek of hij haar nu zo snel mogelijk kwijt wilde. Ze begreep het niet, was er niet klaar voor.

Een beetje verstoord door het plotse verlies van aandacht

kleedde ze zich langzaam aan en ging daarbij pal voor de ramen staan. Zo viel het licht beter op haar buik en borsten.

Alistair zat echter te schrijven en leek op te gaan in zijn papieren die uit een la te voorschijn kwamen. Zijn bureau was groot en barok, zo groot als bij veel mensen de eettafel is; het was letterlijk een barrière tussen hen. Slechts het inlegwerk van het blad wees op de interesse die hij had in iets waar mensen altijd al veel om gaven – seks. Saters met enorme pikken achtervolgden wulpse nimfen met ronde billen die uitnodigden tot penetratie. Een van de nimfen, op het middenpaneel, pijpte een sater terwijl ze een andere bereed die zijn handen op haar borsten legde, haar tepels tussen duim en wijsvinger als in een klem. Een andere sater nam haar van achteren, zijn pik ging half schuil tussen haar peervormig achterwerk. Die nimf zag er vreemd, opgezwollen uit alsof alle vloeistof die nog steeds in haar werd gespoten haar aderen vervulde en net onder haar huid kolkte.

Penny stond versteld – niet vanwege de geile saters en wulpse nimfen, maar omdat Beaumont haar niet eens besprong. Ze was diep teleurgesteld maar deed enorm haar best dat niet te laten merken. Ze wist zo zeker dat hij meer wilde, en ze was er meer dan klaar voor, kletsnat en wellustig.

Die teleurstelling bleef hangen terwijl ze de brede trap af liep en daarna de grote groen met witte hal door ging.

Ze was in de war door zijn gedrag, wat onzeker. Vond hij haar lijf niet mooi? Dat zou vast niet. Haar lijf was prima, misschien zelfs mooi. Dat hadden mannen haar vaak verteld, vele mannen. Waarom liet hij haar anders zo over straat lopen? Dat moest hem een kick geven; dat wist ze trouwens wel zeker, te zien aan zijn ogen, al had ze niets van een erectie bespeurd.

Ze had wel een eerste zet kunnen doen, maar wist toch dat hij daarvan niet gediend zou zijn. Geeft niks, bedacht ze toen ze tussen de pilaren voor het bankgebouw liep; mijn tijd komt nog, en ik zal slagen. De weddenschap was nu nog leuker dan het eerst leek; geen kwestie van alleen maar Ariadnes paard bemachtigen, maar ook haar ego wat strelen. Op de terugweg naar huis zette ze het raampje open. Ze probeerde het meng-

sel van opwinding en teleurstelling, als gevolg van de ontmoeting met Beaumont, onder controle te houden. Ze had zichzelf, ergens op een parkeerplaats, best klaar kunnen vingeren, maar nee. Ze wilde een man, en Mark was thuis.

Voor hun wederzijdse bevrediging zou haar onervuld, nijpend verlangen een extra dimensie geven, en ze had trouwens iets te vieren.

Hoofdstuk 2

‘Wat moest je doen?’ Mark geloofde het niet en was behoorlijk jaloers. Ze keek hem niet aan. Ze baalde ervan dat hij jaloers was, maar wat ze ook hadden afgesproken, dit was nou net waar hij moeite mee had. Mark was niet bezitterig en probeerde zijn verlangens niet te laten prevaleren; maar dat lukte hem niet. Daarom moest ze hem er soms aan herinneren dat ze niet zijn bezit was, dat dit nooit zo zou zijn, dat ze in haar leven nog meer wilde.

Tot zover had ze niets gezegd over haar weddenschap met Ariadne, over de hengst. Dat maakte het alleen maar lastig. Waarom zeggen dat het haar alleen om die hengst ging?

Ze lachte inwendig, haalde haar handen door haar haren en genoot van haar gebruide spiegelbeeld. Ze tilde haar armen op en draaide haar haren in een wrong. Haar tepels staken vooruit, donker en rond, haar borsten kwamen omhoog, een uitnodiging aan willige handen om hun zachtheid te voelen.

Ze had nu een man nodig. Met halfdichte ogen keek ze achterom en zag hoe haar bekentenis Mark beroerde. Zo aan zijn broek te zien had hij een stevige erectie, hij stond op springen. Mooi zo.

‘Je hoorde me toch,’ herhaalde ze op verleidelijke toon. Ze wist dat hij door haar stem nog begeriger zou worden, dat zijn pik tegen het metaal van zijn rits zou drukken. ‘Ik liep met hem naar de bank, met weinig meer aan dan die jas. Dat was opwindend,’ zei ze met omfloerste stem.

Mark keek haar ongelovig en met open mond aan, en stond op van hun tweepersoons bed. Hij trok zijn broek uit en stond naakt en hard, met zijn bruine huid zonder haar met zijn spie-

ren te pronken. Hij bedwong zich niet en drukte zijn hete lippen in de holte tussen haar nek en schouder. Zijn blonde haar dat hij meestal in een staart bond, viel nu voorover en gleden zacht over haar borst. 'Ik heb je wel gehoord.'

De frisse geur van appelshampoo en het zweet in zijn haar wekte nieuw verlangen in haar lendenen. Met dichte ogen en open mond begon ze haar heupen langzaam voor- en achteruit te bewegen, zodat haar billen tegen zijn steeds harder wordende pik en zijn krullende schaamhaar gleden. Zijn borst voelde warm en stevig aan tegen haar schouders. Zijn wat ruwe handen streelden haar huid en grepen haar borsten. Zijn lippen zogen aan haar schouder. In de spiegel zag ze zijn ogen omlaag glijden over haar lijf; anders dan Beaumont weerstond Mark de verleiding niet.

Toen ze aan Beaumont dacht wilde ze boos kijken, maar beheerste zich. Je je eigen falen herinneren is niet leuk. Ze had daar net zo de pest aan als Ariadne; bovendien was het slecht voor je zelfvertrouwen.

Vanavond zou ze gek worden van verlangen, besloot ze; ze zou Mark verzwelgen als nooit tevoren, en hij zou haar op alle mogelijke manieren nemen, dat wilde ze beslist – heel beslist. Spinnend van genoeg bekeek ze zichzelf. Wat ze zag was mooi, die op en neer gaande heupen die ze ook voelde. Ze deed haar benen wat uiteen en haar tepels werden groter, donkerrood van diepgeworteld verlangen.

Ik zie er goed uit, bedacht ze, en glimlachte meer tegen haar spiegelbeeld dan tegen hem. Echt waar, herhaalde ze in gedachten. Haar ogen zagen wat mannen ook zagen: Een slanke romp en taille, mooie, ronde borsten, smalle heupen. Een pluk ravenzwarte haar stond boven aan haar dijen als zacht mos dat gestreeld wil worden.

Fluisterend verplaatste hij zijn handen van haar borsten naar haar buik, waarna ze allebei naar haar dijen gleden. Ze zuchtte van genot toen ze haar schaamhaar streelden, naar die vochtige plek gingen. Nu kwam steeds meer een roze plek te voorschijn in de spiegel. Ze zette haar benen verder uiteen en draaide haar bekken, zodat ze allebei haar clitoris konden zien opzwellen als een bloem.

‘Ik wil je,’ fluisterde hij hijgend.

‘Ik wil dat je mij wilt,’ hijgde ze terug tegen hem. ‘Ik wil dat je me zo graag wilt dat je me smeekt je te strelen, te zuigen, je naar binnen te laten gaan.’

‘Je bent prachtig,’ stotterde hij. Hij hoorde haar, maar was zo opgewonden dat hij verward sprak. Zijn pik zwol nog meer op en drukte tegen haar ruggengraat.

‘Vind je mijn kleine knopje mooi?’ vroeg ze, terwijl ze speelde met zijn zwellende pik die een eigen maat sloeg tegen haar rug. Ze draaide haar heupen verder en zette een voet op een krukje, zodat hij alles kon zien.

‘Prachtig. Fantastisch gewoon.’

Als om dat zo stiekem bloeiende bloempje te vangen gleed hij met zijn vinger door haar donkere haar en wreef vederlicht over de roze plek. Die reageerde en trok samen. Hij trok terug maar beroerde haar direct opnieuw, zo zacht als een landende vlinder.

Ze zuchtte van genot toen een vinger langs haar uitnodigende spleet gleed terwijl de andere vingers haar schaamlip opzij duwden. Elk blaadje van haar bloem was te zien, zijn vinger verdronk in het vocht voor hij in haar gleuf ging, die zich opende. Haar spieren omklemden die vinger, hielden hem vast, trokken hem naar binnen. Achter haar versnelde zijn adem toen ze wreed wellustig haar billen tegen zijn stootwapen heen en weer bewoog; heet en kloppend drong het door in de, naar onderen steeds dieper wordende spleet tussen haar billen, voorbij haar anus, langs het perineum en ten slotte, duizelingwekkend, weer omhoog.

Ze kon haar verrukking en hitte niet meer aan, draaide zich om en keek naar hem. Haar venusheuvel begon langzaam te kloppen tegen zijn harde pik, terwijl ze haar heupen voor- en achteruit schoof.

‘Was het zó geweldig?’ vroeg hij tussen het hijgen door. ‘Door een propvol winkelcentrum lopen met je mooie kleine tietjes die los rondhuppelen onder je jas, zonder slipje?’

‘En de wind woei door mijn haar – mijn schaamhaar!’ Uiteraard greep hij nu in haar schaamhaar. Hoewel hij even glimlachte wist ze dat hij ook iets anders ging vragen. Maar ze

gaf niets prijs. Door niets te vertellen hield zij de controle, de macht. Hij hield haar vast, drukte zich vast tegen haar aan en wilde ondertussen alles weten van haar ontmoeting met Beaumont.

Geleidelijk liet ze zich zakken met haar handen omhoog, tot ze die via zijn schouders naar zijn borst liet gaan. Ten slotte was haar gezicht ter hoogte van zijn kroonjuwelen. Dat zag er prima uit, mooi purper zijdezacht vlees dat trilde van levenslust. De levensstaf, bedacht ze, gever van al wat goed is. Die pik klopte precies in de maat tegen haar wang, neus en dan, lippen.

‘Wat zacht,’ kirde ze, ‘heel sterk, maar o zo zacht.’ Alsof zijn eikel het gehoord had verscheen daarop de eerste druppel afscheiding. Haar tong flitste een, toen twee keer en hij was weg, zoetig-zout op haar tong. Zijn pik trok steeds weer samen. Haar handen gingen langs zijn vorstelijke dijen met het soort spieren dat zo welgevormd en hard is bij mannen die veel paardrijden.

Ze rook de hitte en zag dat haar adem zijn schaamhaar liet bewegen, dat haar kin nu kietelde terwijl haar tong als een Tantaluskwelling zijn pik likte. Ergens daarboven kreunde hij. Terwijl een hand naar de perzikzachte kloten ging, omvatte haar andere hand zijn staaf, die van verrukking tekeering toen haar vingers er beschermend omheen grepen. Hoe heet! Hoe sterk! Hoe zacht!

Eventjes keek ze verwonderd naar de aderen en kloppende slagaderen onder zijn blozende, purperen eikel, daarna kuste ze die, terwijl haar tong de opening onderzocht. Met een steeds verder geopende mond omsloot ze zijn eikel en zoog het eerste vocht van zijn erectie op. Haar hoofd ging nu op en neer in een vast tempo. Haar lippen gingen omlaag, dan weer terug, ietsje meer open, voordat ze weer omlaag gingen. Ook haar handen deden hun werk – een greep zijn samengetrokken spier, de andere aaide zijn kloten die van binnen ook hard werden.

Al zuigend en kussend kwam ze op het idee te blijven pijpen, hoewel ze zelf ook bevredigd wilde worden; ze voelde hoe nat ze was, het vocht dat uit het kloppende centrum van verlangen stroomde.

Mark greep haar haren vast en duwde haar hoofd nu omlaag, trok het weer omhoog zoals het hem plezierde. Toen hij haar even losliet kuste ze zijn eikel nogmaals en stond op. Daarna volgde ze hem naar de divan, waarop hij ging liggen. Zijn benen bungelden omlaag, hij nam de hele breedte in. Waar zijn lijf het smalst was stond zijn pik in de houding, klaar voor alles. Hij aaide er even over. Ze keek naar zijn stijve pik en stak een hand tussen haar benen, wreef hevig over haar veeleisende clitoris, terwijl de andere haar borsten streelde, eerst een tepel, dan de andere, heel zachtjes. Lekker, maar niet voldoende. Ze wist wat ze wilde en, hem kennende, wat ook hij wilde. Voordat hij iets zei, wist ze wat hij zou zeggen.

‘Ik ben eraan toe,’ zei hij, ‘ga op me zitten.’

Ze glimlachte met glanzende, grote ogen toen ze zich op die stevige pik liet zakken. Die was zo stijf als een plank en stond kaarsrecht omhoog. Alsof ze op een paard sprong zwaaide ze haar been over hem heen. Eventjes hield ze in, boven hem hangend, zodat zijn eikel haar net voelde en haar zacht aanraakte. Ze reikte omlaag en aaide licht over zijn pik. Wat was die heet, hard, vol bloed. Elke keer trok hij samen bij haar aanraking. Het genot welde op uit haar keel terwijl ze hem langs haar openstaande schaamlippen wreef, die nat en glad waren door haar vochten. De wrijving van het op en neer gaan tussen clitoris en vulva was opwindend, ze hijgde. Ze sloot haar ogen en genoot ervan letterlijk boven hem te zijn, hem te gebruiken voor haar eigen genot.

Haar adem kwam steeds sneller en ze greep haar borst vast, duwde die omhoog, likte aan het zachte vlees. Wat heerlijk, die zijden glans van haar eigen huid! Ze kreunde van narcistisch genot en gleed langzaam omlaag zodat ze hem omvatte, ze nam hem helemaal in haar vulva op. Eerst bleven haar bewegingen langzaam, zoals die van de indringer. Haar zenuwen rondom hem tintelden toen het feller werd. Ze kneep haar billen en buik samen, wetend dat hij dat ook voelde. Onder haar kreunde hij, hijgde hij, stootte hij sneller naarmate ze harder tekeerging. Haar borsten dansten en ze hijgde van genot.

Opeens, alsof ze hem de sporen gaf, ging ze veel sneller, als-

of ze van stap in draf overging. Ze zat vastgenageld op dit rijdier. Ze ging steeds sneller en haar kut maakte een slurpend geluid toen steeds meer sap uit haar stroomde. Met haar hoofd achterover en ogen dicht, mond open, hapte ze naar adem. Ze zag voor zich hoe ze uit rijden was, de wind in haar gezicht voelde, vastgenageld aan, helemaal één met haar rijdier. Ze ging nog sneller en viel voorover, haar handen naast zijn nek. Hun lippen zogen aan elkaar. Haar borsten slingerden heen en weer en hij greep ze, aaide ze, bedaarde ze, terwijl zijn duimen over haar tepels wreven. Ze voelde zijn bekken omhoogkomen, voelde hoe de eerste scheuten van haar orgasme als elektrische schichten rond een plekje wervelden. Daar werd spanning opgebouwd, als kabels vol energie die wachtte tot ze met een enorme knal werd ontladen. Ze had geen besef meer van zijn gezicht, zijn bestaan. Hij was haar rijdier, een hulpmiddel om haar te bevredigen, en dat was alles wat ze wilde.

Toen ze klaarkwam gilde ze het uit van genot, ze zag spikfels van extase als medailles op haar borsten en een explosie tussen haar dijen. Een laatste stoot van hem liet hem in haar trillen, eerst sterk, daarna steeds zwakker kloppend tot het over was. Ze vielen om en lagen uit te hijgen. Ze waren bezweet, lagen stil. Alsof het was afgesproken gleden zijn vingers naar de onderkant van haar ruggengraat. Ze verborg haar glimlach. Ze wachtte zijn vraag af.

‘Heb je met hem geneukt?’ vroeg hij snel, jaloers.

‘Met wie?’ Ze glimlachte, haar ogen verscholen in haar wilde haardos. Het was echt grappig hem in spanning te laten. Hij had geen recht, dat te vragen, ze was niet van hem! Ze was vrij! Ze voelde zijn irritatie.

‘Die vent. Alistair Dinges.’

Ze glimlachte om zijn quasi-onverschilligheid.

Ze liet een zuchtje ontsnappen. Het was, zelfs tegenover Mark, lastig haar teleurstelling te verbergen.

‘Er is weinig gebeurd.’

Er viel een stilte. Ze wist wat hij dacht, wat hij nu zou vragen. Maar ze gaf niets weg om het hem makkelijk te maken.

‘Pijpen? Rukken?’

Ze keek op. Ze keek hem aan. Blauwe ogen, net als van haarzelf. Maar met minder fraaie wimpers.

Haar mond trilde en stond wat boos. Opeens had ze medelijden met hem. Ze zou bij hem weg gaan. Dat wilde hij niet, maar het moest. Ze waren vrienden – zouden vrienden blijven – maar ze wilde de wijde, lokkende wereld in, een wereld naar haar aard. Dus moest ze gaan.

Ze kuste hem lief op zijn neus. Die sperde hij wijd open om zijn eigen vocht uit haar mond te ruiken. Ze lachte veelbetekenend, maar lieflijk.

‘Er is niets gebeurd. Niks. Geen kus. Heel correct, heel zakelijk.’

Hij viel om van verbazing, net zo verrast als zij geweest was.

Dat zei ze hem echter niet, dat deed er niet toe. Ze had getekend en ging nu haar eigen weg, ze kon er niet onderuit. Ze moesten allebei iets anders vinden. Ze draaide zich op haar rug met haar armen boven haar hoofd. Ze lag wat te turen, wachtend op zijn volgende vraag.

‘Is hij homo?’ vroeg hij, tastend.

Dat was, vond ze, het eerste wat alle heteromannen in zo’n situatie zouden vragen. Mark zou nooit een kans laten passeren om met haar – of welke andere goed uitziende vrouw dan ook – naar bed te gaan, en kon zich niets anders voorstellen.

Toch dacht ze serieus na over een antwoord. Maar ze herinnerde zich hoe hij haar met zijn staalgrijze ogen had bekeken terwijl haar kledingstukken om beurten uit gingen.

‘Nee,’ zei ze zacht, haast geheimzinnig, ‘dat denk ik niet.’